

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

บัวตฤ

เมื่อวานนี้ไปดูที่เผาศพท่านบุญจันทร์ โห ทำสูงเกือบเท่าหลังศาลานี้ พิลึกพิลัน
เกินไป ถมดินขึ้นไปเสียจนโน้นไปเผาบนดาวดึงส์เผาศพ ทำยังไงใครเป็นคนคิดแนวนี้
บอกคนคนอย่างว่านั่นแหละ ทำแล้วก็แล้วจะว่าไง ฟังหาเหตุผลไม่ได้ ดินหมดเขต
อำเภอสว่างาดูเหมือนเอามาขึ้นหมดแหละดินแถวนั้น ใครไประวังนะเชื่อ ๆ ซ่า ๆ
เดี่ยวตกหลุมตายนะ ดินเอาไปเทแต่ที่เผาศพท่านบุญจันทร์หมดแหละ แถวนั้นใครไป
เชื่อ ๆ ซ่า ๆ เดี่ยวตกหลุมตายเลยเราไม่กล้าไปกุสลานะจะว่าไม่บอก คนเชื่อเราไม่
อยากเล่นด้วย ไปไหนมีแต่ขอร้องจะว่าไง มันเชื่อ พระก็ไปกันเยอะไปช่วยส่วนชนดิน
ชนทรายอะไรขึ้นข้างบน คนก็ขี้ขี้ ๆ พระก็ร่วมร้อแล้ว

บริเวณที่เผาถมดินขึ้นจนสูง โอ๊ย ทำอะไรนักหนา ถามหาผู้นำทำอย่างนี้คือใคร
พอบอกมาแล้วก็ฟังไม่ได้แหละ อ้อ เพราะฉะนั้นมันถึงเป็นอย่างนี้ พระก็มีแต่พระหู
หนวกตาบอดไม่คิดอ่านไตร่ตรองอะไรบ้างเลย ทำอย่างนี้แล้วแก้ไม่ตกแล้ว เอ้า ฟาดลง
ไปขึ้นดาวดึงส์ก็ขึ้นเถอะเราก็อ่างนั้น มันสูงจริง ๆ นี่ ทำแบบท่านอาจารย์ฝัน อันนั้นท่าน
ไว้ก่อนเจดีย์นี่นะ เอามาถมไว้เพื่อเจดีย์ อันนี้ไม่ได้ทำอะไรหรือจะเจดีย์ก็ไม่รู้ แต่
ฟังที่ว่าใครเป็นคนแนะนี่แล้วก็ไม่ใช่ทำเพื่อเจดีย์ เพื่อจะเผาศพอย่างเดียวส่วนเจดีย์
คงจะคิดทีหลัง แต่มันสูงเกินไป นี่ก็กำหนดวันที่ ๘ เผาศพ เขานิมนต์หลวงตาไปเทศน์
เหมือนกัน เทศน์วันที่ ๘ ตอนบ่าย บอกเราเทศน์ไม่ได้นะ เทศน์ไม่ได้พูดคำสองคำก็
เอา แนะนำอย่างนั้นแล้ว มันเหน็ดมันเหนื่อยไม่อยากจะเล่นกับอะไรเดี๋ยวนี้

เมื่อวานนี้ก็ตายคนหนึ่งเอามาเผา อย่างนั้นแล้วเรื่องความตายดักหน้าดักหลัง
ตายโน้นตายนี้ตายหมด ในศาลานี้ตายหมด นับแต่หลวงตาลงไปนี่ตายหมด เหมือนกัน
หมดเลย ไปก่อนไปหลัง ๆ เท่านั้น ใครอย่าประมาทนะ เอาใจให้ได้นะ เวลานี้ใจลอย
มากดังที่เคยพูดแล้ว ลอยจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาณะ ลอยจนนำวิตกวิจารณ์เอามากจริง ๆ
คือจิตมันไขว่มันคว้าวอยู่กับวัตถุต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จะฟัง ๆ ที่จะทำให้เจ้าของเสียหายนั้น
แหละ ไม่มีรายได้กับมันแหละ ดิดดินร่วน ส่วนที่จะได้ไม่ทำนี่ชิงโง่โง่โง่เรา กล่อม
เก่งไหมกิเลส มันให้ดินเป็นทางของวิภูฏะนี้ ทางของวิภูฏะนี้ไม่สนใจเข้ามา เก่งไหม
กิเลส อ่านให้ทันซิ อ่านทันมันออกมูมโหน่งได้รู้หมดปิดไม่อยู่ นอนหลับอยู่ก็เหมือน
กับมากระตุกให้ตื่นเรื่องกิเลสมันออก ถ้าเรียนให้ทันมันนะให้ถึงมันแล้ว นั่นละพระ
พุทธเจ้าเป็นผู้ว่าอย่างนั้นละ ทั้งหมด มันจะออกแ่งโง่โง่โง่โลกหลอกโลกหลอกสงสารนี้ทัน

หมดเลย เอานั่นละมาสอนโลกให้รู้ โลกก็หลับหูหลับตาฟังไม่สนใจ นี่ก็เป็นกิเลส
 กล่อมอีกกล่อมเรื่อย

โห ทูเรศจริง ๆ โลกตื่นกับวัตถุเป็นบ้า เตี้ยวนี่วัวควายไม่มีเหลือตามท้องนา
 แล้วนะ รถไถฝรั่งเอาไปกินหมด รถไถสำหรับไถนา นั่น เอารถไถเหล็กมาไถแล้ววัวควาย
 เอาไปฆ่ากินหมด เต็มอยู่โรงฆ่าสัตว์ ฉิบหายหมด ไปทุ่งกว้างแสนกว้างไม่ได้มองเห็น
 ควายสักตัวสองตัวนะเตี้ยวนี่เป็นอย่างนั้น ใครลืมนตาไปก็เห็น นอกจากไปแบบหลับตา
 อยู่แบบหลับตาก็ไม่เห็นอะไร ถ้าไปแบบลืมนตานี้เห็น หมดจริง ๆ ควาย ทุ่งกว้างแสน
 กว้างทำไร่ทำนามีแต่รถไถเหล็กมาตีตลาด ถ้าว่าลื้อว่าเกวียนก็เอาไปทิ้งเกลื่อน เอารถ
 มาวิ่งตามถนน

เก่งใหม่เขาตีตลาด พวกเขาตีตลาดหากินกับพวกโง่ พวกเราค่อยวิ่งตามเขา
 เตี้ยวนี่ก็เอารถไถเหล็กลงท้องนา วัวควายเอาไปฆ่ากินหมดไม่มีเหลือ จริงหรือไม่จริง
 ดูเอาถ้าว่าหลวงตาอุดริ ไม่อุดรินะไปที่ไหนพิจารณาตลอดไม่ได้อยู่เฉย ๆ วิ่งตามเขา
 ต้อย ๆ หัวหน้ากิเลสไปก่อน ลูกน้องกิเลสวิ่งตามหลัง เพราะเป็นเรื่องของวิญญูะทั้ง
 นั้นเรื่องเหล่านี้ โห นำทูเรศจริง ๆ นะ ทูเรศสัตว์ไปกองอยู่ในโรงฆ่าสัตว์ มีเท่าไรเอา
 ไปขายหมด

นาก็จะไม่มีทำกินแล้ว เอาขาย ปลูกอะไรต่าง ๆ โรงบ้านโรงเรือนโรงงานต่าง ๆ
 ปลูกขึ้นสำหรับเช่าสำหรับขาย มันพาให้ติดให้ดินเป็นบ้ากับมันอยู่งั้น นางจนจะไม่มีที่ทำ
 กินแล้ว คนแต่ละคนมีท้องทุกคน ๆ แต่ทานาทำกินจะไม่มีแล้ว ที่ไหนก็มีแต่ปลูกแต่
 สร้าง สร้างด้วยอำนาจแห่งความโลภนั้นแหละไม่ใช่ด้วยความจำเป็นอะไร ความโลภมัน
 พาตันให้จำเป็น ๆ ถ้ากิเลสไปช่องไหนจำเป็นไปหมด ธรรมไปช่องไหนไม่ได้ ตามถนน
 หนทางมีแต่ถมดิน ๆ เอาท้องนาแหละถมดินปลูกนั้นปลูกนี้โรงงานโรงอะไรไม่รู้เต็มไป
 หมด นาไม่มีจะกินอะไร มันกินบ้านได้หรือ กินโรงงานได้หรือ มันกินบ้านกินโรงงาน
 ไม่ได้นะกินข้าวต่างหาก ข้าวต้องทำใส่นานี้

หมดแล้วเตี้ยวนี่ คนโง่เขามาหลอกซื้อก็เป็นบ้าแหละ ให้ราคางาม ๆ อย่างนั้น
 อย่างนี้เป็นบ้าแหละ เงินได้ไป ๓ วันหมดแล้ว นากินจนกระทั่งหมดโคตรหมดแซ่ก็ไม่
 หมดนะข้าวในนา ตั้งแต่พ่อแต่แม่ปู่ย่าตายายพาท่านามาเรื่อย ๆ กินไม่หมด พอขาย
 ปืบได้ ๓ วันเงินหมดไม่มีอะไรเหลือ ทีนี้ก็ไปเป็นบ่อกกลางบ้านกลางเรือนเขาแหละ ไป
 ทำนาให้เขาไปทำงานให้เขา

เรื่องจิตใจนี้เหลวไหลมาก ให้พากันสงวนธรรมเข้าสู่ใจนะ ใจจะไม่มีหลักที่พาไป
 พามา จะพาจม กิเลสลากลงให้จม จะไม่มีเหลืออะไร ให้เชื่อนะเชื่อหลวงตาบัว นี่เอา
 ธรรมมาพูดนะไม่ใช่มาพูดตัน ๆ เด่า ๆ ปล่อยเนื้อปล่อยตัวปล่อยกินประมาณ ปล่อย

เสียจนกระทั่งไม่มีตนมีตัว ไม่เป็นตนเป็นตัวเลยนะ ใจเป็นหลักสำคัญมาก คนคนหนึ่ง ใจครองอยู่ถึงไม่ตายนะ พอใจออกก็เรียกคนตายกันเท่านั้น หมดคุณค่าทันที อะไรมี มากน้อยเท่าไรไม่มีประโยชน์ถ้าใจออกจากร่างแต่ละคน ๆ นี่เสียเท่านั้น แต่ใจไม่ได้รับความเสียหายแลเลยนี้จะว่าไง มีอะไรก็ทุ่มไปให้กิเลสกินหมด ๆ ดัดทางนั้นดันทางนี้ เวลาตายแล้วไม่ได้อะไรนะ ตายลมตายแล้งไปอย่างนั้น แล้วก็พาทุกข์พาทรมาณ เกิดก็แล้วแต่กิเลสมันจะใสให้ไปเกิดที่ไหน ถ้ามีความดีแล้วมันแน่ใจนะ คิดเข้ามาหาภายใน เจ้าของนี่อบอุ่น

สิ่งเหล่านั้นอาศัยไปอย่างนั้น ๆ สิ่งที่จะพาเป็นพาดตายพาทุกข์พาจนพาได้อยู่กับ หัวใจนี้เท่านั้น จึงพิศหัวใจให้ดี มันก็แน่นหนามั่นคงขึ้นเรื่อย ๆ คนเรา ต่อไปก็อาจ หาญต่อความตาย เป็นได้ไม่ใช่เอามาพูดเฉย ๆ ใครก็กลัวตาย ๆ เวลาบำเพ็ญธรรมเข้า มาก ๆ แล้วกล้าหาญต่อความตาย มาเมื่อไรก็มาพร้อมแล้ว อย่างนั้นซึ่งเรียกว่ากล้า นั้นละความดีพอในใจ พร้อมแล้ว ถ้าความดีไม่พอคิดถึงความตายนี้เหมือนใจจะหลุด จะขาด ไม่อยากคิดถึงความตาย คิดแต่ความเพลิดความเพลिनรีนเริงบันเทิงไปอย่างนั้น ตามกิเลสอย่างนั้น ถ้าคิดไปอย่างนั้นได้ ถ้าคิดไปหาความตายซึ่งเป็นเรื่องของอรรถของ ธรรมที่จะหาที่ยึดคิดมาไม่ได้ ร้อนเป็นฟืนเป็นไฟไปเลย ถ้าจิตเป็นอย่างนั้นแล้วเป็นไฟ ตายก็จมเลย คิดเข้ามาทางภายในให้มันอบอุ่นซิ สร้างความอบอุ่นให้เจ้าของเอาไว้อย่า นอนใจ

ธรรมะพระพุทเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกิเลสสด ๆ ร้อน ๆ เผาหัวใจเราอยู่ ทุกวันนี้ ธรรมก็เหมือนกัน ย่นเข้ามา กิเลสกับธรรมไม่อยู่ห่างไกลกัน ธรรมเหมือนกับ น้ำอยู่ในบึง จอกแหนปกคลุมไว้ จอกแหนเป็นกิเลสปกคลุมไม่ให้เห็นน้ำ ทั้ง ๆ ที่น้ำ กับจอกกับแหนมันติดกันอยู่นั้น นี่มรรคผลนิพพานกับบาปนรกอเวจีก็ติดกันอยู่ในหัว ใจดวงเดียวกันนั้น ไม่มองนั่นซิ พูดถึงกิเลสนี้มันเป็นจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดานะมันสลด สังเวช มันเอารัตเอาเปรียบสัตว์โลกนี้เหมว่จั้นเลยนะ มองเห็นบั้นนี้คันฟันแล้วนะ เจ้า ของยังไม่รู้เรื่องทางนี้คันฟันแล้ว มันยังงัดเป็นอย่างนั้น แต่ก่อนไม่เป็นเดี๋ยวนี้เป็นพูด ตรง ๆ อย่างนี้แหละ แพล็บ ๆ มีแต่กิเลสเต็มตัว ๆ ธรรมะจะยิบ ๆ แยะ ๆ ออกมา

ธรรมะเครื่องจุดเครื่องลากเราให้ไปในทางดีไม่ค่อยมีและไม่มี มีแต่กิเลสออก หน้าออกตาหุ้มห่ออยู่หมดตัวจะว่าไง แยะบอกออกมามีแต่เรื่องกิเลสแสดงตัว อะไรมีแต่ กิเลสแสดงตัวธรรมะไม่ได้แสดงเลยจะทำไฉน แม้ที่สุดเดินจงกรม มองเข้าไปทางจงกรม ก็เหมือนกันจิตมันไป ๕ ทวีป เจ้าของเดินอ้าปากอยู่ เดินไม่มีสติมันอ้าปากเดิน เวลา ก้มก็เอาหัวใสไปเลยไม่มีสติสตั้ง มีแต่กิเลสทำงานหมดจะทำยังไงพวกเรา หรือจะเอา

แบบแผนนั้นหรือ ทำยังไงนั่งอยู่ข้างในกฎก็กว้าง นั่งเฉยข้างนอกเป็นยังไง ตกตุมเลย เห็นไหมสู้กิเลส นั่งมันง่วง มานั่งหมิ่น ๆ มันก็พาลง

มันเก่งจริง ๆ กิเลสไม่ขึ้นครองโลกไม่ได้ ไม่มีใครรู้วิชาของกิเลสครองโลกมีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวรู้ ธรรมเครื่องปราบกิเลสก็รู้มีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียว รู้ทั้งเรื่องของกิเลสทำลายสัตว์ รู้ทั้งเรื่องของธรรมหรืออนกิเลสออกมีเท่านี้ นอกนั้นไม่มีใครรู้ พวกเราโง่หรือฉลาดท่านสอนขนาดนั้นแล้วยังไม่นำมาปฏิบัติตัวเอง ยังปล่อยให้กิเลสเอาไปถูกลูกอยู่ได้นี่นะ มันเคียดมันแค้นจริง ๆ พูดถึงเรื่องกิเลสมันเอาเรียดเอาเปรียบสัตว์โลก หมุนกันเป็นบ้ำกัน มีแต่ความสมัครใจ สมัครใจกับกิเลสโดยเจ้าตัวไม่รู้ณะ คือความพอใจ ความพอใจนี้เป็นเรื่องของกิเลสโดยตรง ๆ ไม่ใช่โดยอ้อมนะ ไม่รู้ ๆ หมุนตัว ๆ มันทางตาข่ายไว้รอบตัวเลยแต่ละราย ๆ นี่หาทางออกไม่ได้ ทางออกต้องมีธรรมมีเท่านั้น นอกนั้นไม่มี

ในโลกนี้เป็นสมบัติของกิเลสหมด มีธรรมเท่านั้นเป็นข้าศึกกันแก่กัน ธรรมคือความดีงามของเราที่สร้างมานั้นแหละ จะช่วยจุดช่วยลากเรานอกนั้นไม่มี สามแดนโลกธาตุนี้เป็นสมบัติของกิเลสหมดเลย สมบัติของธรรมไม่มี ธรรมต้องสร้างขึ้นภายในตัว มันก็บังคับนะไม่ยอมให้สร้าง เราจะสร้างความดีนี้มันหากมีเรื่องอัดเรื่องอันตันใจให้มีอุปสรรคอย่างนั้นอย่างนี้ยุ่งไปหมด มีแต่กิเลสสร้างเหตุการณ์ แต่เราไม่เห็นนั้นซิทำยังไง ถ้าเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นภัยแล้วมันจะติดที่เดียวฝังเลย

โน่นถึงขั้นมันรู้เรื่องกิเลส ขึ้นเห็นกิเลสว่าเป็นภัย เห็นธรรมเป็นคุณแล้วมันละติด เป็นก็เป็นตายก็ตายถอยไม่ได้ว่างั้นเลย หัวฟุ้งชนเลยเทียว นี่ไม่รู้นั้นชิมันถึงอยู่ คนเราถ้ารู้ว่าเป็นภัยแล้ว เหมือนกับเราไปนอนอยู่ในถ้ำเสือ เสือมันคำรามอยู่ในถ้ำจะมาจับคอ ยังว่าเสียงเพลงที่ไหนเพราะเหลือเกิน เพลงลูกทุ่งลูกกรุงสู้ไม่ได้ เสียงเพลงอะไรเสียงเสือมันคำรามจะมาจับคอยังไม่รู้ว่าเป็นเสือ ถ้ารู้แล้วถ้าจะสูงขนาดไหนก็สูงเถอะ โดดเลย ถ้ารู้ว่าเสืออยู่นั้น แต่มันไม่รู้มันชี นี่ละแบบเดียวกันเราไม่รู้ว่ากิเลสเป็นเสือ

เอาละให้พร